

N:o 25.

Ank. till Riksd. kansli den 20 febr. 1903, kl. 1 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut angående lagutskottets utlåtande, n:o 8, öfver väckt motion om ändring af 15 § konkurslagen.

I utlåtande n:o 8 öfver väckt motion om ändring af 15 § konkurslagen hemställde lagutskottet, att Riksdagen måtte i anledning af motionen för sin del antaga följande

L A G

angående ändrad lydelse af 15 § i konkurslagen
den 18 september 1862.

Häri genom förordnas, att 15 § i konkurslagen den 18 september 1862 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Offentlig stämning, hvarom nu sagdt är, skall ofördröjligen å rättens dörr anslås, och varde kungörelse om densamma genast eller nästa postdag afsänd för att införas i allmänna tidningarna tre gånger, sista gången en månad före inställelsedagen, samt, där så ske kan, i tidning inom orten en gång. Kronans ombudsman och

alla kända borgenärer skola därjämte om stämningen underrättas genom särskilda kallelsebref, hvilka rätten eller domaren låte till dem med posten afsändas så tidigt, att kallelserna må kunna komma borgenärerna till handa minst en månad före inställeldagen.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva vid behandlingen af detta utlåtande kamrarne stannat i olika beslut, i det Andra Kammaren bifallit utskottets hemställan, men Första Kammaren, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med en vid utlåtandet fogad reservation, för sin del antagit följande

L A G

angående ändrad lydelse af 15 § i konkurslagen den 18 september 1862.

Härigenom förordnas, att 15 § i konkurslagen den 18 september 1862 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Offentlig stämning, hvarom nu sagdt är, skall ofördröjligen å rättens dörr anslås, och varde kungörelse om densamma genast eller nästa postdag afsänd för att införas i allmänna tidningarna tre gånger, sista gången en månad före inställeldagen, samt, där så ske kan, i tidning inom orten en gång. Kronans ombudsman och alla kända *inländska* borgenärer skola därjämte om stämningen underrättas genom särskilda kallelsebref, hvilka rätten eller domaren låte till dem med posten afsändas så tidigt, att kallelserna må kunna komma borgenärerna till handa minst en månad före inställeldagen. *Jämväl kända utländska borgenärer böra, så fort ske kan, genom särskilda kallelsebref om stämningen underrättas.*

Olikheten mellan de af kamrarne sålunda antagna lydelse af ifrågavarande paragraf är af hufvudsakligen formell natur. Enligt båda kamrarnes beslut skola kända utländska borgenärer genom särskilda kallelsebref erhålla kännedom om offentlig stämning i konkurs, och skiljaktigheten består endast däri, att med den lydelse, Första Kammaren godkänt, någon kallelsetid för utländska borgenärer icke bestämmes, en afvikelse, hvarmed afsetts att taga hänsyn till det förhållandet, att utländska borgenärer stundom kunna vara så aflägsset boende, att kallelsebrefven, äfven om de omedelbart af-

sändas, icke kunna komma borgenärerna till handa inom den för inländska borgenärer föreskrifna tiden af minst en månad före inställelsedagen.

Den skiljaktighet, som alltså förefinnes mellan kamrarnes beslut, lärer icke lämna rum för annan sammanjämkning, än att endera kammaren biträder hvad den andra beslutit; och får utskottet för den skull, med hänsyn särskildt därtill, att den af Första Kammaren godkända affattning af förevarande lagrum till innehållet torde stå den nu gällande bestämmelsen i ämnet i viss mån närmare än den lydelse, Andra Kammaren antagit, i ändamål af sammanjämkning hemställa,

att Andra Kammaren, med frånträdande af sitt tidigare beslut i ämnet, måtte biträda det beslut, som Första Kammaren fattat.

Stockholm den 20 februari 1903.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.
